

UNIVERSITATEA

DUMINICĂ, 11 APRILIE 2021, ORA 21:30
LIGA I, ETAPA 30
STADIONUL „ION OBLEMENCO”, CRAIOVA

CFR CLUJ

CU VOI, PENTRU VOI

90:00

2 2 0

UNIVERSITATEA CRAIOVA
9 Andrei CRISTEA(min: 14)
19 Evir KOLJIC(min: 78)

CFR CLUJ

Ultima victorie pe teren propriu în fața CFR-ului a fost într-un meci cu fani în tribune. Știam deja că cu voi suntem mai puternici. Însă acest an cu tribunele goale ne-a învățat ceva foarte important: anume, că suntem tot CU VOI, nicidecum fără, chiar și atunci când accesul publicului pe stadion este interzis. Nu vom fi niciodată singuri, în viață, dacă știm să ne purtăm unii pe ceilalți în suflete, dacă nu ne uităm în nicio împrejurare sentimentele pentru cei care contează pentru noi.

Vă mulțumim că am reușit să învățăm cum să rămânem împreună și atunci când nu ne putem vedea sau auzi.

VĂTĂJELU:

„Atâta timp cât nu primim gol, merge și atacul mai bine, pentru că suntem mai lucizi, mai relaxați și mai creativi”

BOGDAN VĂTĂJELU a fost întotdeauna unul dintre fotbalistii pe care-ți face la fel de multă plăcere să-l asculți pe cât îți face să-l privești pe terenul de joc. Un tip echilibrat, matur și de încredere, Vătăjelu aduce multe din aceste calități umane și pe terenul de joc, dar și într-o echipă în general. Nu se plânge când nu joacă, spune că nu-i vede pe Bancu și Vlădoiu ca rivali pe post, ci doar ca pe prieteni și colegi, iar când este trimis în teren se achită de sarcini admirabil: Universitatea nu a primit gol în niciun meci în care el a fost titular, în acest an.

„Sentimentele mele față de FCSB există, dar nu se ridică nici la 5% față de cele pe care le am pentru Universitatea”

Am vrea să ne spui mai multe despre copilăria ta, în ce atmosferă ai crescut și care sunt cele mai prețioase amintiri pe care le ai de mic?

M-am născut în Vâlcea, într-o familie normală și o atmosferă plăcută. Atât bunicii cât și părinții s-au implicat activ în creșterea mea. Amintirile cele mai plăcute se leagă de trei chestiuni: familia și relația frumoasă dintre

noi, prietenii cu care mă jucam toate jocurile copilăriei și fotbalul jucat organizat, dar copil fiind. E cu totul altceva când joci fotbal fără presiune și fără griji, exclusiv de dragul acestui sport, fără să fie implicați bani și câte și mai câte.

Dar cele mai frumoase două amintiri de la Universitatea Craiova care ar fi?

Prima ar fi promovarea cu echipa în prima ligă, la exact 6 luni de la venirea mea la Craiova. A fost foarte dificil și foarte important că am realizat-o încă de la prima oportunitate. Cine știe unde am fi fost cu toții acum,

fără acea promovare? A doua ar fi primul gol înscris cu FCSB, pe Arena Națională și într-o atmosferă incredibilă, făcută în special de fanii noștri.

Ai dat startul tradiției fundașului stânga foarte ofensiv la Craiova, tradiție continuată în ultimii ani de Nicușor Bancu. Care dintre cele 11 goluri înscrise pentru Universitatea este cel mai important pentru tine și ce anume îl face să fie special?

Au existat dintotdeauna fundași laterali foarte ofensivi, nu cred că am dat eu startul unei mode neapărat. Mai degrabă cred că e ceva firesc, echipa a fost tot mai puternică de la sezon la sezon și asta a făcut ca pe măsură ce treceau anii să ne dominăm tot mai mult adversarii, deci urcarea fundașilor laterali în atac a fost o consecință firească. Cât despre golul cel mai important pentru mine, aș zice că primul, cel marcat cu FC Brașov. A fost și destul de frumos, iar pentru mine a fost un sentiment extraordinar.

Ești unul dintre puținii jucători români care se întorc dintr-un campionat european în România în ciuda faptului că ai evoluat constant pentru echipele tale de club, în Cehia. Bănuim că ai fi putut găsi și oferte mult mai bune din punct de vedere financiar, așa că am fi curioși să ne spui ce te-a făcut să alegi Universitatea Craiova.

Vă dați seama că faptul că Oltenia este casa mea și mă simt bine aici a contat enorm. Nu aș putea zice nici c-am fost asaltat de oferte, pur și simplu aceasta a fost cea mai bună variantă pentru mine. E un sentiment plăcut să te întorci într-un loc unde știi că ești iubit și apreciat, suporterii și oamenii din club au contat cel mai mult în această decizie, am avut mereu o relație excelentă cu ei. În plus, am revenit și pentru că acum suntem una dintre cele mai puternice echipe din campionat, la momentul plecării mele nu eram încă la acest nivel.

Ai început fotbalul la actuala FCSB, pentru echipa secundă a cărora ai jucat trei ani, înainte să te transferi la Metalul Reșița și apoi la Universitatea. Care sunt sentimentele tale legate de FCSB în acest moment, comparate cu cele pe care le ai pentru Universitatea?

Așa este, mi-am petrecut la FCSB cea mai mare parte a junioratului. Au fost și acolo momente foarte frumoase, deoarece junioratul e perioada în care legi multe prietenii, păstrez și acum legătura cu mulți oameni de acolo. Însă evident că nu se pot compara sentimentele pe care le am pentru FCSB cu cele pe care le am pentru Craiova, n-aș zice că sunt nici măcar la 5%. Vă dați seama, mă simt legat aproape total de acest club, este clubul care mi-a dat șansa să joc în Liga I, unde mi-am lansat cariera de senior și unde am simțit atâta pasiune venită din partea oamenilor din jurul acestei echipe.

„Cred că readucerea unor jucători care au însemnat ceva pentru acest club este o mișcare inspirată“

Ești, alături de Bancu, Mateiu și Ivan, unul dintre simbolurile Universității. Cu ce personaje din filme sau din cărți crezi că v-ai compara și care este relația ta actuală cu Nicușor, Alex și Andrei?

Așa este, suntem cei mai vechi jucători din lotul actual. Vă dați seama că ne cunoaștem deja de 7 ani și între noi e o prietenie strânsă și trainică. Eu și Andrei suntem un pic invidioși pe Alex și Nicușor, însă, pentru că nouă ne lipsește un trofeu cu Universitatea. Ca personaje, aș zice că Ivan e Speedy Gonzalez, Mateiu e Iron Man, Nicu face banda atât de repede și de mult de zici că-i Forrest Gump, iar eu să zicem că sunt tatăl din Family Guy (râde).

Există efecte pozitive de pe urma strategiei conducerii de a readuce la Craiova jucători reprezentativi care pleaseră în străinătate? Noi ne-am gândit că unul ar putea fi coeziunea grupului și faptul că sunteți cea mai „familie“ echipă din Liga I.

Am auzit multă lume criticând această strategie, însă și eu cred că este o mișcare inspirată și care se poate dovedi câștigătoare. Cei din club ne cunosc bine, faptul că ne-au dorit înapoi spune multe nu doar despre valoarea noastră, ci și despre caracterul nostru. Să aduci jucători noi implică un risc destul de mare, totuși, deoarece nu știi nici cum sunt ca oameni, nici cum s-ar comporta în anumite situații de presiune sau la greu, în general. Noi, pe de altă parte, suntem trup și suflet pentru Universitatea și când am revenit aici am făcut-o cu toții cu gândul să realizăm ceva mult mai mare decât reușiserăm înainte să plecăm. Pe lângă asta, e vorba și de omogenitatea superioară a grupului, într-adevăr.

Deși contracandidații tăi pe post sunt Nicușor Bancu și (mai nou) Ștefan Vlădoiu, doi apărători români care tocmai au bifat meciuri la Naționala mare, respectiv cea de tineret, ai reușit să te impui ca titular, fiind integralist în 6 dintre ultimele 7 partide din campionat. Ce crezi că l-a făcut pe Marinos Ouzounidis să meargă pe mâna ta?

Vreau să spun din capul locului că eu nu consider că între noi este o rivalitate, nu cred că s-a gândit nimeni la contracandidatul pe post, când a ales să vină la Universitatea. Noi suntem colegi și prieteni și facem parte dintr-o echipă. Mai departe antrenorul decide cine intră pe teren și unde anume și noi ne vom face bucurioși datorită. Ce anume stă în spatele deciziei lui Mister de a mă folosi pe mine sau pe alt coleg al meu pe un anumit post, asta nu vă pot spune. Însă pot să vă spun cu siguranță că toți trei, și eu, și Vlădoiu și mai ales Nicu, suntem fotbaliști cu multă calitate.

Cu excepția meciului cu FCSB, ai jucat pe un post foarte neobișnuit pentru un stângaci, cel de fundaș dreapta, și te-ai achitat de sarcini admirabil. În ce măsură se datorează asta antrenorului și indicațiilor lui tactice?

Da, e un post nou și destul de dificil, deoarece presupune totuși să-mi folosesc mult dreptul, picior pe care nu mă bazam foarte mult, deși nici n-aș zice că-mi lipsește. Nu a fost ușor, dar cred că experiența m-a făcut să mă adaptez relativ repede și pe acea parte. E adevărat și că domnul antrenor m-a ajutat mult, deoarece el a fost un fundaș important din fotbalul mondial și din punct de vedere defensiv știe tot ce se poate ști despre fotbal, iar asta se vede și în indicațiile pe care ni le dă, dar și în rezultatele noastre din ultima vreme.

După pauza pentru meciurile echipelor naționale, Craiova a arătat un joc mult mai consistent din punct de vedere al organizării ofensive, traseele au fost mai clare și atacurile mai spectaculoase. În ce măsură crezi că ne putem aștepta chiar la și mai multe progrese pe viitor, din acest punct de vedere, și cărui fapt se datorează această creștere a voastră din ultima vreme?

Sincer, cred că aceste trasee ofensive există și înainte, însă altfel se văd traseele ofensive când defensiva este beton și când nu primești gol. Odată ce primești gol și ești sub presiune, iar adversarul relaxat, devine mult mai dificil să ai reușite ofensive. Dar faptul că acum avem această siguranță defensivă cred că ne ajută și să fim mult mai lucizi și mai expresivi pe faza de atac. Absolut, cred că vom crește constant în perioada care urmează, pentru că încrederea în noi și în colegii noștri crește de la meci la meci, mai ales când rezultatele sunt bune.

„Răbdarea e calitatea care ne-ar ajuta pe toți cel mai mult, în acest moment“

Nu am primit gol în ultimele 11 meciuri de campionat. Care este secretul?

Păi, este mai ales munca antrenorului. În primul rând a schimbat sistemul, iar acesta cu doi închizători pare mult mai solid și compact. În al doilea rând, aceasta este filosofia dumnealui, în primul rând să nu primim gol. Nu pentru că ar fi un antrenor defensiv, că nu cred că este, ci pentru că dacă ne stabilim această prioritate, atunci și moralul și încrederea noastră sunt la alte cote, în fazele ofensive și nu numai.

Cum ai prefața partida cu CFR Cluj, care sunt punctele forte ale celor două echipe și ce așteptări ai de la acest meci?

Jucăm cu destulă experiență ultimilor ani, deși este o echipă de campion de diferită de la venirea lui Edi Iordănescu. Pun mult mai mult preț pe construcție, aduc mai mult mingea în fața porții, așadar cred că va fi un derby spectaculos și disputat. Când despre punctele forte, ale noastre cred că sunt entuziasmul și moralul excelent dat de faptul că nu am primit gol de atâtea meciuri, iar al lor este experiența.

Ce a făcut Bogdan Vătăjelu în cea mai frumoasă zi petrecută în timpul liber pe care ți-o amintești?

Orice zi petrecută cu familia într-un loc liniștit și retras, unde suntem doar noi, este o zi perfectă pentru mine. Dacă putem să și pescuim în respectivul loc e și mai bine (râde).

Imaginează-ți cum ar suna un titlu din presa sportivă lui iunie 2021 care să conțină „Universitatea Craiova“ și „Vătăjelu“.

Hmm, să zicem: „Cea mai frumoasă captură a lui Vătăjelu: titlul cu Universitatea Craiova!“ (râde).

Un mesaj pentru suporterii Universității care așteaptă partida cu CFR.

Știu că răbdarea e un lucru greu de cerut suporterului oltean, dar cred că ea este cea mai importantă în momentul de față. Suntem pe un drum bun, creștem de la meci la meci și nu putem decât să sperăm că îi vom avea cât mai repede alături de noi pe stadion. Sperăm că, atunci când vor reveni în tribune, vor ști că vin să susțină cea mai bună echipă din România în acel moment.

Mihai Viteazul este, totuși, istorie. A sosit vremea lui...

ȘTEFAN VITEZISTUL

Vlădoiu a „dat în radar“ la meciul cu FCSB, fiind surprins alergând cu o viteză de **36,69 km/h**. Asta îl face pe Vlădoiu unul din-

tre puținii jucători din fotbalul mondial actual care pot atinge 36 km/h. Până acum, top 5-ul jucătorilor care au înregistrat cea mai mare

viteză într-un meci era, conform site-urilor de specialitate, acesta:

Alphonso Davies . . . 36,51 km/h
Achraf Hakimi 36,48 km/h
Adama Traore 36,25 km/h
Kylian Mbappe 36,08 km/h
Erling Haaland 36,04 km/h

PARTENERI UNIVERSITATEA CRAIOVA

Deși cifrele sunt impresionante, menționăm totuși că viteza maximă atinsă într-un anumit moment nu este neapărat un mod de a judeca cât de rapid este un jucător la modul absolut. Contează foarte mult și timpul în care se ajunge la acea viteză, dar și durata de sprint în care respectiva viteză poate fi susținută. În orice caz, însă, în ceea ce privește mișcarea în teren, Vlădoiu este acolo sus, alături de cei mai mari fotbaliști din lume. Sperăm cu toții ca încetul cu încetul să ajungă să se bată cu cei mari și la alte capitole.